

[Jes Lunde]

Det er kurve, man snakkede meget om i USA for fem år siden, men ikke i dag. I dag snakker man ikke om den derovre. Man tysser det nærmest ned, og selv regeringsøkonomerne kigger ned i gulvet, hvis man spørger dem om det, fordi de har set, at virkningerne udeblev. Den eneste stensikre virkning, man fik af det i USA, var et voldsomt budgetunderskud og dermed et drønende underskud på betalingsbalancen. Det var den sikre virkning.

Så det, regeringen beder os om, er at håbe og tro på noget, der efter fem år ikke har vist sig i USA. Regeringen beder os altså om at håbe på, at det kan ske her i Danmark. Det håb tror vi ikke på. Vi melder fra på det.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg har altid haft det indtryk, at hr. Nyrup Rasmussen prøvede på at kigge på alle aspekter i den økonomiske politik. Derfor vil jeg anbefale hr. Nyrup Rasmussen, at når man kigger på 1994-95-situationen, så kigger man på arbejdsløshed, betalingsbalanceunderskud, overskud på statsfinanser osv., for det hjælper ikke, at vi går ind og løser den ene del af de problemer. Vi er nødt til at løse dem samlet.

Derfor må mit svar til hr. Nyrup Rasmussen være: Hr. Nyrup Rasmussen skulle prøve at interessere sig for alle de elementer, der har betydning for, at vi kan få et samfund, der også økonomisk er i balance.

Må jeg så sige til hr. Jes Lunde, at Lafferkurven bygger på den filosofi, at hvis man gennemfører maksimal skat, så laver folk ikke noget som helst. Hvis vi gennemfører 100 pct. i beskatning i dag, så tror jeg ikke, vi får mennesker til at beskæftige sig ret meget på frivillig vis. Og derfor tror jeg egentlig, at hr. Jes Lunde også er nødt til at acceptere, at der er en grænse for den marginale beskatning, hvis vi skal have folk til at yde en ekstra indsats i samfundet. Og det er den ekstra indsats, vi har brug for i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der er omdelt et bilag til medlemmerne i Politisk-Økonomisk Udvalg, deriblandt hr. Kent Kirk. Det bærer titlen »Gang i 90'erne«. Det bilag synes jeg hr. Kent Kirk skulle læse på. Så

vil han se, at Socialdemokratiet har tænkt langt og har tænkt i sammenhæng. Vi er godt nok ikke gået ind i det næste århundrede, men vi har tænkt over, hvordan man i løbet af den første halvdel af 1990'erne kan hugge ind på alle problemerne på én gang.

Vi har noteret os, at regeringen på en lang række punkter har overtaget nogle forudsætninger, som vi mener vi kan tilvejebringe den realistiske baggrund for ved at sikre en rimelig byrdefordeling, nemlig en stram indkomspolitik, konkurrenceevneforbedring, en vækst i det private erhvervslivs investeringer og i øvrigt også en vækst i efteruddannelsesindsatsen. Der har regeringen nøje skrevet af efter det socialdemokratiske udspil, der jo kom en måned tidligere, og det er selvfølgelig meget godt. Det, der ikke er så godt, er, at regeringen overhovedet ikke sandsynliggør, at den har værktøjerne og viljen til at skabe den helhed i fordelingspolitikken, der vil gøre noget sådant muligt.

Og så én ting til: Det, der er interessant, når man sammenligner de to planer, er, at de kommer ud lige præcis med en forskel i beskæftigelse, som svarer til den nedhugning af beskæftigelsen i den offentlige sektor, som regeringen lægger op til til ingen nytte, men på grund af den falske forestilling, at det i en økonomi med stor arbejdsløshed, hvor det kommer tilbage som en udgift til dagpenge, som tab af indtægter for staten, skulle være noget, der gav plads til skattelettelser.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har endnu et par korte bemærkninger. Først hr. Bjørn Westh.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Da det ifølge hr. Kent Kirk og statsministeren gik ufattelig godt i Danmark, og hvor beskæftigelsen steg, havde vi en marginalskatteprocent på 73. Den er nu sat ned til 68. Hvorfor går det så umanerlig dårligt nu, at Danmark er det eneste land, der har stagnation? Det skylder hr. Kent Kirk, det skylder statsministeren et svar på.

Der var engang, hvor økonomiministeren sagde, at den bedste socialpolitik var, når beskæftigelsen steg og arbejdsløsheden faldt. Det er gået lige omvendt i den periode, vi har været igennem siden regeringsdannelsen.